

בש"פ 4975/24 - אחמד אגבריה נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 4975/24

לפני:

העוררים:

כבוד השופט י' עמית

1. אחמד אגבריה

2. נעים אגבריה

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי

בחיפה מיום 21.5.2024 במ"ת 6673-04-24

שניתנה על ידי כב' השופט ניצן סילמן

י"ט בסיון התשפ"ד (25.6.2024)

תאריך הישיבה:

עו"ד שירן סעד; עו"ד סונדוס סעד

עו"ד מיכל בלומנטל

בשם העוררים:

בשם המשיבה:

החלטה

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ניצן סילמן) מיום 21.5.2024 בגדרה נקבע כי יש ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לעוררים בכתב האישום - נשיאה והובלה של נשק, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט.

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.3.2024 סמוך לשעה חצות, נסעו העוררים ברכב מסוג BMW שבו נהג העורר 1 והעורר 2 ישב לידו. משהבחינו העוררים בניידות משטרה שביצעו באותה עת בדיקה שגרתית בכיכר היישוב, הם ביצעו פניית פרסה וברחו מהמקום במהירות. שוטרים שישבו בניידת זיהו את בריחת העוררים והחלו במרדף אחריהם, תוך שהם כורזים לעוררים לעצור ומסמנים להם באמצעות אורות הניידת. העוררים המשיכו בנסיעה מהירה ובמהלך מנוסתם השליכו מהרכב חפץ - שבדיעבד התברר כאקדח מסוג גלוק עם מחסנית תואמת - והמשיכו בנסיעה עד שנעצרו סמוך לשער ללא מוצא.

בית משפט קמא קבע בהחלטתו כי קיימות ראיות לכאורה "בעוצמה דיה לשלב זה לביסוס העבירות

המיוחסות למשיבים (העוררים דכאן -י"ע) בכתב האישום" ועל כך נסב הערר שלפניי.

2. העוררים טענו כי המדובר בראיות נסיבתיות בעלות עוצמה חלשה; כי אין כל ראיה פורנזית כמו ט.א. הקושרת אותם לאקדח, וכן טענו למחדלי חקירה כמו היעדר סרטונים ממצלמות הגוף של השוטרים בזמן אמת.

העוררים ניתחו במסגרת הערר כל תג ותג בדוחות הפעולה של השוטרים, הצביעו על סתירות כאלה ואחרות, וטענו כי לא ניתן להאמין לשוטרים.

3. דין הערר להידחות.

לטעמי, חומר הראיות פשוט ומבוסס בעיקרו על עדות ראייה של השוטרים, כך שאין מדובר רק בראיות נסיבתיות, ויש בדוחות הפעולה של השוטרים כדי לעמוד ברף של ראיות לכאורה ואף מעבר לכך. די להצביע על דוחות הפעולה של השוטרים ולנטין ומתן, שהחלו לדלוך אחר רכב ה-BMW שבו היו העוררים שעה שניסו לברוח מהשוטרים.

השוטר מתן ציין כי במהלך סיור יחד עם ולנטין, בסביבות השעה 00:07 בכיכר סביחאת בסאלם, צוות אחר עצר רכב סקודה לבדיקה ואז הוא הבחין ברכב BMW שביצע פרסה. מיד יצא אחרי הרכב, הדליק אורות כחולים וכרז לרכב לעצור, אך הרכב החל בבריחה. במהלך המרדף אחר הרכב, הבחין בשלב מסוים כי מהחלון הקדמי ימני מושטת יד שהשליכה חפץ כהה לכיוון הרצפה קרוב לרכב ו"המשכתי במעקב צמוד תוך שמירה על קשר עין רציף אחרי הרכב עד אשר הגיע לשער סגור ונעצר". או-אז הוא ירד מהרכב, ניגש לדלת הנוסע והורה לנהג לכבות את מנוע הרכב. אחרי שניות הגיעו שני שוטרים נוספים בניידת אחרת, והוא הצטרף לולנטין וביחד הם סרקו בנקודה בה זיהו השלכת חפץ שחור, והיה זה ולנטין שמצא על הרצפה אקדח.

דו"ח הפעולה של ולנטין דומה למדי לזה של מתן. אף הוא ציין כי דלקו אחר רכב ה-BMW ושמרו על קשר עין רצוף וכישידר בזמן אמת ברשת הקשר כי הבחין בהשלכת החפץ סמוך למסלול הנסיעה. הרכב המשיך בנסיעה כ-100 מ' נוספים עד שנתקל בשער סגור. הוא ירד מהניידת וצעק לעבר הנהג והנוסע שהם עצורים ואז הגיעה הניידת השנייה וחסמה את ה-BMW מאחור. הוא צעק למתן ולצוות שיבצעו מעצר ומיד רץ למקום שבו הושלך החפץ, ואז מצא אקדח על הרצפה בתוך עשביה.

4. על רקע דוחות אלה, התקשיתי לרדת לסוף דעתם של העוררים שטענו כי אין בחומר הראיות כדי להקים את היסודות העובדתיים של העבירות המיוחסות להם. אף לא למותר להזכיר את גרסתם של

העוררים כי ברחו מהמשטרה מאחר שלא היו חגורים. כפי שציין בית משפט קמא בהחלטתו, גרסה זו "אינה עולה בקנה אחד עם ההיגיון הסביר והשכל הישר. ככל שאכן היה מדובר רק בחשש מקבלת דו"ח על חגורת בטיחות, יכלו המשיבים בנקל לחגור את החגורות אף בטרם הגיעו לכיכר, או מיד לאחר ביצוע פניית הפרסה".

5. טענת העוררים כי השוטרים שיקרו וכי האקדח נמצא רק לאחר כחצי שעה על ידי כלבנים אינה מעוגנת כלל בחומר הראיות, ובשלב זה של מעצר, בית המשפט אינו נדרש לקביעות מהימנות לגבי עדויות השוטרים. מכל מקום, העובדה כי ולנטין דיווח בזמן אמתברשת הקשר על אודות השלכת החפץ מחלון המכונית, מחזקת לטעמי עד מאוד את האמור בדוחות הפעולה של השוטרים.

6. העוררים טענו כי על אף טענותיהם לאלימות השוטרים כלפיהם לאחר מעצרם, לא התקבל אישור מח"ש להגשת האישום ("אישור שפיטה") על פי הנחיית פרקליט המדינה מס' 2.18, שעניינה ב"מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם חשוד בביצוע עבירה כלפי שוטר מתלונן על שימוש בכוח מצד שוטר".

דין הטענה להידחות. עניינה של הנחייה מס' 2.18 ב"תיקי חקירה בהם קיים חשד לתקיפת שוטר, או לעבירה אחרת שנעברה נגדו". אכן, ההנחיה חלה גם על עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, אולם עבירה זו אינה עומדת במרכז כתב האישום והיא נפרדת מהעבירה העיקרית של הובלה ונשיאה של נשק המיוחסת לעוררים.

7. סוף דבר שלא מצאתי ממש בערר, שנסב בעיקרו על חומר הראיות. אין באמור לעיל כדי לסתום את הגולל במישור של חלופת מעצר, ואיני מביע עמדה בנושא.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"א בסיון התשפ"ד (27.6.2024).

ש ו פ ט

עמוד 3

